UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um] Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise Ordinis Minor[um] de obseruantia ...

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secunda est inexcusabilis p[er]cussionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

Visual Library

eos contra nos dictis prouocemus.

Secũda eſt ignominia in-excuſabilis pcuſſionis. Cũ em̃ hec dixiſſet dñs: vnꝰ aſſiſtens miniſtroꝝ dedit alapã ie-ſu/di. Sic rñdes pontifici: Aug. de cõcor. euãg. Hic ſane oſtẽdit ꝙ annas pontifex erat. nõdũ em̃ erat miſſus ad caiphã cum hec diceret. Et hos duos annã ⁊ caiphã põtifices cõmemorat etiã Lucas in initio euãgelij ſui. Hec Aug. Alcuinꝰ. Hic im-plet ꝓphetia: Dedi maxillã meã pcutiẽti-bus. Chryſ. O ꝙ̃ nefaria pcuſſio. q̃d hac alapa ſtultiꝰ aut indecentiꝰ: Huic aũt ſũt ſimiles adulatores: q̄ vt dñis ſuis cõpla-ceant/multa mala ꝯ deum faciũt. Eſa.lj. Quis tu vt timeas ab hoie mortali ⁊ a fi-lio hois q̄ q̃ſi fenũ ita areſcet: ⁊ oblitus es dñi creatoris tui. Dñs aũt ſic iniuſte pcuſ-ſus cũ mãſuetudine rñdit. Si male locutꝰ ſum: teſtimoniũ phibe de malo. ſi aũt bñ: q̃d me cedis: O admirãda patiẽtia man-ſuetiſſimi ieſu. Chryſ. O dulcis ieſu ꝙ̃ pa-tiẽter ſuſtines in teipſo qd̄ ita dure punis in ſeruo. Alapã em̃ ſibi datã patiẽter por-tauit. datã ꝓ aplo thome ita dure puni-uit/ꝙ canis manũ ſerui qui thomã pcuſſe-rat in mediũ aule apportauit. Percuſſus igit̃ dulciſſimꝰ ieſus ictu graui: manu fu-ribunda/adeo vt ſm̃ q̃ſdã dentes oris eiꝰ mouerent̃/⁊ os ſanguinem expueret: nihil tñ ꝯtumelioſe locutꝰ eſt: ſed tm̃ innocẽtiaꝫ ſuã defendit dicẽs. Si male locutꝰ ſuꝫ ⁊c. Aug. Quid iſta rñſione veriꝰ: mãſuetiꝰ: iuſtius: qui em̃ accepit alapã nunq̃ꝫ vellet eũ q̄ pcuſſit aut celeſti igne ꝯſumi: aut ter-ra dehiſcẽte ſorberi: aut correptũ demonio volutari: aut etiam alia hmõi q̃libet pena vel grauiori puniri. quid hoꝝ p potentiaꝫ iubere nõ potuiſſet p quẽ factꝰ eſt mũdus: niſi patientiã nos docere maluiſſet q̄ vin-cit mũdus: Hec ille. Sed forte dices. Nũ q̃d nõ fecit dñs ꝯ illud qd̄ docuit Mat. v Siq̄s te pcuſſerit in vnam maxillã: pbe ei ⁊ aliã: Rñſio. Illud nõ docuit tanq̃ꝫ pce-ptũ abſolute: ſꝫ magꝫ ſm̃ ppationẽ animi: vt ait Aug. qꝛ hõ debet habere animũ pa-ratũ ad hoc faciẽdũ vbi videret hoc expe-dire ad honorẽ dei ⁊ vtilitatem eccl̃ie: alˀs aũt nõ: imo expedit aliq̃n iniuriantibꝫ re-ſpondere ad ipoꝝ ⁊ alioꝝ inſtructionẽ: ſic fecit h dñs: q̄ cum nõ ſolũ alterã maxillaꝫ iteꝝ pcuſſuro: ſed totũ corpus figẽdũ pre-buit in crucis ligno.

Tertia eſt ignominia dete-ſtabilis teſtificatiõis: q̄ facta eſt in domo caiphe. Annas em̃ nõ inueniẽs aliq̄d in eo miſit eũ ligatuꝫ ad caiphã. In cuiꝰ domo ſcribe ⁊ phariſei ⁊ ſeniores ꝯuenerant ad examinãdũ chrĩm ⁊ tractãdũ de eiꝰ conde-mnatiõe ⁊ morte. Et cũ falſum teſtimoni-um q̄rerẽt (veꝝ em̃ inuenire nõ poterant) nõ tñ inuenerũt/cũ multi falſi teſtes acceſ-ſiſſent. Orige. Falſũ em̃ teſtimoniũ tũc lo-cũ hꝫ q̃n cũ colore aliq̄ pfert̃: ſed nec color inueniebat̃ qui poſſꝫ ꝯ ieſum adiuuare mẽ-dacia. Hec ille. Refert Nicodemꝰ in euan-gelio ſuo ꝙ cũ multi ſurrexiſſent: aliq̄s eo-rũ dicebat. Ego vidi eũ mirabilia faciẽtẽ. Alter aſſerebat. Et ego audiui eũ verba xitatꝫ pdicantẽ ⁊ ſilia. Pleriq̄ꝫ locuti ſunt ſpũſcõ mouẽte linguas eoꝝ ꝯ ſuã volũta-tẽ. Nouiſſime aũt venerũt duo falſi teſtes dicẽtes. Hic dr̃: Poſſum deſtruere tẽpluꝫ dei manufactũ: ⁊ poſt triduũ aliud nõ ma-nufactũ reedificare. Per hoc aũt volebãt pbare ꝙ diuinã potentiaꝫ ſibi vſurparet. Jeſus aũt tacebat: qꝛ apte mentiebantur. Nõ em̃ dixerat de tẽplo ſalomonis: ſed de tẽplo corporis ſui: vt hꝫ Jo.ij. Neq̄ꝫ dixerat: poſſum ſoluere. ſed: ſoluite. qd̄ dicebat nõ pcipiẽdo: ſed pdicẽdo q̃d eẽnt facturi. q.d. Vos ſoluetꝫ ⁊ ego ſuſcitabo. Aug. aũt dr̃. O ꝙ apta mẽdacia nõ ſunt rñſione digna. O ꝙ̃ deteſtabilia ſunt falſa teſtimonia ⁊ fal-ſa mẽdacia. Iſidorꝰ. Teſtis falſidicꝰ tribꝫ pſonis eſt obnoxiꝰ. Primũ deo quẽ peie-rando ꝯtẽnit ⁊ in teſtimoniũ falſitatis aſ-ſumit q̃ſi volẽs deũ participẽ fieri ſue fal-ſitatis. Scdõ iudici quẽ mentiendo fallit. Poſtremo innocenti quẽ falſo teſtimonio ledit: vt hꝫ extra de cri. fal. li. v. Falſidicꝰ. Vidẽs aũt caiphas ꝙ ieſus tacebat ⁊ ad-ducta teſtimonia nõ ſufficere ad eiꝰ conde-mnationẽ: ex impatientia ſurgẽs de ſolio: vt ſm̃ Hieroñ. veſaniã mentis motu cor-poris demõſtraret: ait. Nihil rñdes ad ea q̄ iſti aduerſum te teſtificant̃: Beda. Ad reſponſum ꝓuocat: vt ex occaſiõe ſermõis locũ accuſandi inueniat. Hec ille. Jeſus au-tẽ iteꝝ nihil reſpõdit. iuxta illud Eſa. liij.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN